

UNAMA**United Nations Assistance Mission in Afghanistan**

Strategic Communications

Briefing to the Security Council<http://unama.unmissions.org>**گزارش مختصر نماینده ویژه سرمنشی ملل متحد برای افغانستان****آقای نیکولاس هیسم به شورای امنیت ملل متحد**

(چنانچه ایراد گردید)

نیویورک، ۲۱ جون ۲۰۱۶

آقای رئیس و اعضای شورا،

در بیانیه قبلی ام در ماه مارچ به این شورا، بیان داشتم که در سال ۲۰۱۶ بقای دولت وحدت ملی یک دستاورد خواهد بود. تاکید کردم که دولت برای غلبه و پیروزی باید بر پنج مانع مشخص فایق آید. دولت می‌بایست با درهم‌تنیدگی نیرومند چالش‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی دست‌وپنجه نرم کند. برای این منظور، لازم بود با دو چالش دیگر نیز روبه‌رو شود: نخست، تأمین کمک‌های مالی و نظامی میان‌مدت از سوی جامعه بین‌المللی؛ و نهایتاً، برداشتن گام‌هایی مؤثر در جهت بنیان‌گذاری روندی کارآمد برای صلح. ناتوانی در غلبه بر هر یک از این موانع مشخص می‌توانست پیامدهای قابل توجهی برای کشور به همراه داشته باشد.

این بدان معنا نیست که پیشرفت‌های واقعی افغانستان در دهه گذشته کم ارزش جلوه داده شود؛ به‌ویژه، برای مثال، در عرصه آموزش، حقوق بشر و به خصوص حقوق زنان، و نیز در پدید آمدن یک فرهنگ دموکراتیک پویا. این پیشرفت‌ها به درستی و بطور گسترده به رسمیت شناخته شده‌اند. بلکه هدف آن بود که توجه را به موانع سهمگینی که افغانستان با آن‌ها روبرو است جلب کند و بر ضرورت پاسخ هماهنگ به این چالش‌ها از سوی همه ذی‌نفعان، از جمله جامعه بین‌المللی، تأکید ورزد.

آقای رئیس،

خوشحالم که می‌توانم یادآور شوم از زمان آخرین باری که در برابر این شورا سخن گفتم، در زمینه رسیدگی به برخی از آن پنج چالش، گام‌های مثبتی برداشته شده است. در جبهه اقتصادی، ما شاهد پیشرفت در جمع‌آوری عواید، در تحقق شاخص‌ها و معیارهای تعیین شده از سوی صندوق بین‌المللی پول، و در تدوین برنامه‌های سنجیده میان‌مدت برای اصلاحات و انکشاف اقتصادی در شرایط دشوار بوده‌ایم. همچنان در مدیریت مالی عمومی پیشرفت محسوسی به دست آمده است. دیگر مانند دو سال پیش، از خطر قریب الوقوع ناتوانی در پرداخت حقوق کارمندان دولت بیم نداریم.

باید به برخی از نقاط عطفی که در تعدادی از طرح‌های بلندپروازانه، که با همکاری کشورهای منطقه تدوین شده‌اند، به آن‌ها دست یافته‌ایم، اذعان کنیم. در ماه گذشته شاهد گشایش بند برق آبی سلما، آغاز پروژه برق «کاسا ۱۰۰۰» و نیز امضای یک توافق‌نامه سه‌جانبه اقتصادی میان افغانستان، هند و ایران بوده‌ایم. توافق بر سر توسعه بندر چابهار، یک دهلیز بزرگ و تازه را برای تجارت منطقه‌ای خواهد گشود.

این تحولات بر پایه آغاز پیشین پروژه تاپی شکل گرفته است. اجرای طرح‌هایی با این ابعاد، زمان‌بر است، اما ظرفیت واقعی آن را دارد که افغانستان را به مرکز منطقه‌ای که در پی آن است، دگرگون سازد. این پروژه‌ها نشان می‌دهند که از راه مشارکت‌های منطقه‌ای چه دستاوردهایی می‌توان به دست آورد.

آقای رئیس،

در عرصه امنیتی، نیروهای امنیتی با در نظر گرفتن درس‌های آموخته شده از بویایی‌ها و تحولاتی که در سال گذشته رخ داد، واکنشی سنجیده و هدفمند نشان داده‌اند. میدان‌های نبرد در بسیاری از مناطق در حال دگرگونی است؛ همراه با پیشروی‌ها و عقب‌نشینی‌ها، بی‌آن‌که هیچ‌یک از طرفین بتواند برتری روشنی به دست آورد. نیروهای امنیتی همچنان با چالش‌های جدی روبه‌رو هستند، از جمله در زمینه‌های مورال، رهبری، فرسایش نیروها و تدارکات. با این‌همه، دست‌کم در حال حاضر، آن‌ها مواضع خود را حفظ کرده‌اند.

خوشحالم که می‌توانم یادآور شوم نامزدهای کرسی‌های وزیر دفاع و رئیس اداره امنیت ملی تنها دیروز از سوی ولسی‌جرگه تأیید شدند. این یک تحول مثبت است که به دوره‌ای طولانی از بلا تکلیفی پایان می‌دهد و امیدواریم هم تأثیر عملیاتی مثبتی برجا بگذارد و هم باعث تقویت مورال شود.

افغانستان، کاملاً به درستی، در پی جلب حمایت برای یک راهبرد منطقه‌ای ضد تروریسم بوده است؛ با این درک که صلح در افغانستان و ثبات در منطقه، هم نیازمند تلاشی منطقه‌ای است و هم شایسته آن. من باور دارم که کشورهای منطقه این منطق و مسئولیت را پذیرفته‌اند.

با این حال، من عمیقاً نگران تأثیر سطح بالای خشونت بر مردم ملکی هستم. در طول ماه رمضان نیز هیچ کاهش و وقفه‌ای در خشونت‌ها مشاهده نشده است و در این مدت گزارش‌هایی از خشونت‌های نگران‌کننده، از جمله حمله به نمازگزاران، دریافت شده است. تنها دیروز، رویدادی در بدخشان منجر به کشته شدن ۱۰ فرد ملکی شد که در میان آنان چندین کودک نیز بودند. سطح تلفات ملکی همچنان بالاست و بیجاشدگی ناشی از درگیری ادامه دارد. من به‌ویژه از روند رو به افزایش حملات هدفمند علیه افراد ملکی ای که در بخش قضایی کار می‌کنند و همچنین علیه خبرنگاران، عمیقاً نگران هستم.

به نظر من، این خطر وجود دارد که منازعه وارد مرحله‌ای تازه شود؛ مرحله‌ای که ممکن است با اقدامات تلافی‌جویانه انتقام‌جویانه و چرخه‌ای فزاینده از خشونت همراه باشد. من به همه طرف‌های درگیر در منازعه یادآوری می‌کنم که موظف‌اند افراد ملکی را از پیامدهای درگیری‌ها محافظت کنند. عواملان نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه باید مورد پیگرد و پاسخ‌گویی قرار گیرند تا هم عدالت برای قربانیان محقق شود و هم با ایجاد بازدارندگی، آسیب به مردم ملکی به‌طور مؤثر کاهش یابد. یوناما به‌ویژه در دوران اخیر ناگزیر شده است بر مصونیت کامل مدارس و شفاخانه‌ها در زمان درگیری‌ها تأکید و توجه همگان را به آن جلب کند.

آقای رئیس،

پیشرفت در حوزه‌های یادشده فوق - اقتصاد و امنیت - ضروری است تا مردم افغانستان به دولت خود اطمینان پیدا کنند، و این امر در برهه حاضر اهمیت ویژه‌ای دارد؛ زیرا دولت در تلاش است تا در نشست‌های وارشو و بروکسل، حمایت بین‌المللی قوی و بلندمدتی را به دست آورد که سومین مانع، پیش‌رو محسوب می‌شود.

تعامل جدی دولت با دونه‌ها برای رسیدگی به مسابلی که می‌تواند زمینه موفقیت در این نشست‌ها را فراهم کند، مورد تأیید قرار گرفت. ما از درخواست افغانستان مبنی بر این‌که کمک‌های انکشافی راهی مؤثرتر برای رسیدگی به مسئله مهاجرت است

تا پرداخت هزینه ادغام مهاجران در خود کشورهای میزبان، قویاً پشتیبانی خواهیم کرد. با این حال، آنچه از افغانستان انتظار می‌رود، نه اثبات نیازهای گسترده این کشور، بلکه توانایی قابل‌سنجش آن در بهره‌گیری مؤثر از منابع است تا این کمک‌ها تأثیر واقعی بر جا بگذارد.

کوشش‌های واقعی‌پی برای برآورده‌ساختن انتظارات دونه‌ها صورت گرفته است؛ چنان‌که در پیشرفت تجدید شاخص‌های پاسخ‌گویی متقابل و در فراهم آوردن یک چارچوب انکشافی در افغانستان دیده‌ایم. تلاش‌ها برای مقابله با فساد، از اعلام نیت فراتر رفته است. ایجاد شورای عالی حکومت‌داری، عدالت و مبارزه با فساد از سوی رئیس‌جمهور غنی، در این زمینه نخستین گام به شمار می‌رود؛ همان‌گونه که ایجاد مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد اداری نیز چنین است. گماشتن لوی خاړنوال جدید یک گام مثبت دیگر بود. چالش پیش‌رو این خواهد بود که نتایج به‌روشنی نشان داده شود؛ نه تنها بر روی کاغذ و در دستگاه حکومت‌داری، بلکه در زندگی روزمره مردم افغانستان.

در حالی‌که ما همچنان امیدواریم نشست وارشو موفق باشد، آمادگی‌ها برای بروکسل هنوز در دست انجام است. افغانستان باید روزبه‌روز بیش‌تر به این واقعیت پی‌برد که کشورهای دیگری نیز با نیازهای جدی، برای به‌دست‌آوردن کمک‌های مالی با هم در رقابت‌اند. از سوی دیگر، جامعه دونه‌ها نیز باید دریابد که انتظاره‌ایش از اصلاحات در افغانستان باید واقع‌بینانه باشد؛ آن‌هم با در نظر گرفتن همه چالش‌های گسترده و گوناگونی که دولت افغانستان با آن‌ها روبرو است.

آقای رئیس،

در مورد ایجاد یک روند صلح پایدار، با توجه به این‌که گروه چهارجانبه هماهنگی تاکنون در فراهم کردن زمینه چنین روندی ناکام بوده است و نیز با درگذشت رهبر طالبان، اختر محمد منصور، در این اواخر به نظر می‌رسد شکل‌گیری چنین روندی در کوتاه‌مدت بعید باشد. با این حال، ما بر این باوریم که در درون جنبش طالبان عناصری وجود دارند که در این تردیدند که آیا دست‌یابی به پیروزی نظامی، دست‌کم در کوتاه‌مدت، برایشان ممکن است یا نه، و همچنین این را زیر سؤال می‌برند که آیا یک هدف صرفاً نظامی اساساً مطلوب است یا خیر.

در طول دوره مأموریت‌م، یوناما به‌طور گسترده و فشرده در پیگیری صلح مشارکت داشته است؛ هم با حمایت از ابتکارهای دیگران و هم با پیشنهاد و دنبال کردن ابتکارهای خودمان. به‌تازگی با «سازمان همکاری اسلامی» همراه شده‌ایم تا به‌طور مشترک به نیاز یک روند صلح پایدار بر طالبان تأکید کنیم. و این‌که حل‌وفصل مسالمت‌آمیز این منازعه طولانی و تلخ، یک هدف کم‌اهمیت نیست، بلکه نتیجه مطلوب و ایده‌ال است. تداوم خودداری از پذیرفتن این حقیقت، برای آن‌ها جز انزوای کامل ثمری نخواهد داشت.

ما همچنان بر این باوریم که صلح یک تجمل نیست، بلکه ضرورتی است که بدون آن، افغانستان به شکل کنونی خود پایدار نخواهد بود. افغان‌ها باید سرانجام بر سر سازوکارها و ترتیباتی به توافق برسند که بر پایه آن بتوانند در صلح و هم‌آهنگی در کنار هم زندگی کنند. مایه تأسف من است که تلاش‌های صلح تاکنون هیچ پیشرفتی نداشته است، اما همچنان خوش‌بینم که چنین روندی سرانجام شکل خواهد گرفت.

آقای رئیس،

سرانجام، در صحنه سیاسی، کنده پیشرفت در پیشبرد اصلاحات انتخاباتی و تعیین یک تقویم انتخاباتی، نشانه‌ای است از نیاز به انسجام بیشتر سیاسی؛ یعنی ضرورت آن‌که طبقه سیاسی پراکنده، به سرنوشت مشترک خود آگاهی و ارزشیابی بیشتری پیدا کند. در ۱۳ جون، ولسی‌جرگه به مصوده قانون تشکیل رأی منفی داد که بازنگری و گفت‌وگوهای بیشتری را ضروری

می‌سازد. هفدهم جون، که بر اساس الزامات قانون اساسی، آخرین مهلت برای اعلام تقویم انتخاباتی انتخابات و عده داده شده در ۱۵ اکتوبر بود، سپری شده است، و با این حال به نظر می‌رسد هنوز هیچ توافقی در مورد راه پیش رو به دست نیامده است.

تداوم ابهام در مورد تقویم انتخاباتی، به افزایش چالش‌ها علیه مشروعیت «حکومت وحدت ملی» و هم پارلمانی خواهد انجامید که مدت‌هاست از دوره قانونی مأموریت خود فراتر رفته است. مخالفینی که روز به روز پرصدا تر می‌شود و با تکیه بر نارضایتی ناشی از رکود اقتصادی و وخامت اوضاع امنیتی نیرو می‌گیرد، هرچند در اهداف و خواسته‌های خود پراکنده و ناهماهنگ است، به نظر می‌رسد اکنون در حال گردآمدن پیرامون یک مطالبه مشترک برای یک سامان‌دهی تازه حکومتی است.

یک رویارویی سیاسی، آخرین چیزی است که افغانستان در تلاش برای مقابله با چالش‌های کنونی خود به آن نیاز دارد، به‌ویژه در دوره درست پیش از برگزاری کنفرانس بروکسل، زمانی که کارایی و اثربخشی حکومت بی‌شک زیر ذره‌بین قرار خواهد گرفت. من، همراه با همکاران بین‌المللی‌ام، از همه رهبران سیاسی خواسته‌ام که به جای تفرقه و چنددستگی، رویکردی فراگیرتر و همکاری‌جویانه‌تر در پیش گیرند. این موضوع در مورد همزیستی و هم‌کاری میان قوه مقننه و قوه مجریه، میان اجزای درون حکومت وحدت ملی، و همچنین در رابطه با مخالفین سیاسی بیرون از آن نیز صدق می‌کند.

آقای رئیس،

با نگاه به آینده و با بهره‌گیری از بینش‌ها و تجربه‌هایی که در این چهار سال به دست آورده‌ام، همچنان خوش‌بین هستم که افغان‌ها می‌توانند با چالش‌هایی که پیش روی‌شان قرار دارد، روبه‌رو شده و بر آن‌ها غلبه کنند. در این خوش‌بینی، به درک از دو خصلت تکیه می‌کنم. نخست، استقامت و تاب‌آوری مردم افغانستان در مقابله با دشواری‌های بزرگ پیش‌رویشان است. دوم، وجود یک حس واقعی وطن‌دوستی سراسری افغانستان است که در برابر وابستگی‌های فرقه‌ای و گروهی همچنان پابرجا مانده است. از دیدگاه من، بر اساس تجربه‌ای که در دیگر کشورهای جنگ‌زده داشته‌ام، این ویژگی نباید دست‌کم گرفته شود. با برخورداری از این دو خصلت، این امکان وجود دارد که افغانستان نه تنها در سال ۲۰۱۶ بقا یابد، بلکه در نتیجه آن نیرومندتر نیز بشود.

به‌عنوان آخرین گزارش خود به این شورا در مقام نماینده ویژه سرمنشی برای افغانستان، مایلم از همکارانم به خاطر پابندی و فداکاری‌شان نسبت به کار و ارزش‌های ملل متحد سپاسگزاری کنم. یک «ماموریت» بر پایه شورش، مسلکیت و تعهد اعضای کارکنانش عمل می‌کند؛ و در یوناما، من از این نظر به راستی در موقعیتی بسیار مطلوب قرار داشتم.

سپاسگزارم.

***